

हारा
पर्या

पुटीफलम् । रेणुस्तलीलस्तणकेतुमृत्युबीजौ किलाटी च ततस्तु पद्मा
॥ १०८ ॥ कचमालोमरुदाहो धूमो भम्भः शिखिध्वजः । शाखानगरमाङ्ग
स्तद्यदभ्यर्णपुरानरम् ॥ १०९ ॥ आऊर्जलकरङ्कञ्चजलजंस्तु चि
कामुखम् । उपजिह्विकोत्पादिका च वटिरुद्देहिका दिवी ॥ ११० ॥ शु
ल्वमैदुम्बरं रक्तस्रेच्छास्यन्ताम्रकं विदुः । दुर्न्नामादीर्घकोषी स्यात्पङ्कशु
क्तिः सितालिका ॥ १११ ॥ आकाशमूली कुतूणं कुम्भिका जलवल्कलम् ।
शम्भूको जलडिम्बः स्याद्दुम्बरः पंकमण्डुकः ॥ ११२ ॥ आटीलकं तर्क्षकानां
स्थली सुक्रीडनं मतम् । यष्टिः शङ्खवती धीरैः खेखीरक इति स्मृता ॥ ११३ ॥
लेखा त्रयाङ्गुलतन्मालन्त्रिपताकं विदुर्बुधाः । अर्द्धचन्द्रङ्कर्वीरेण विदुर
जुलितोरणम् ॥ ११४ ॥ सिद्धजलञ्चगृहास्तमवन्ति सोमनुषोदकं
शुक्तम् । नग्राटकनिर्ग्रन्थकभदन्तदिगम्बरकानग्रे ॥ ११५ ॥ कर
पात्रञ्जलक्रीडाव्यात्युक्षीकरपत्रिका । शरणाभ्यञ्जरचना पत्रणा परिकी
र्तिता ॥ ११६ ॥ पञ्चभद्राहयास्ते ये पञ्चस्वाङ्गे बुधुषिताः । यश्चास्को
मुद्रभुजां सस्याद्वल्लभपालकः ॥ ११७ ॥ निगलस्थो य आवर्तः सहि
देवमणिः स्मृतः । तथा वक्षसि वाहस्य श्रीवृक्षक उदाहृतः ॥ ११८ ॥ व
न्धः पलाशपत्राणां शीर्षे पत्रपिशाचिका । सुवसन्तकशद्वेन उच्यते म
दनोत्सवः ॥ ११९ ॥ कर्वटं दिशतग्राममध्ये ग्राममनोहरम् । तथा
चतुःशतग्राममध्ये द्रोणमुखं विदुः ॥ १२० ॥ यद्यात्रामङ्गलं साम